

بررسی تأثیر عمل کولپورافی بر رضایتمندی جنسی زنان

نورالسادات کریمان (M.Sc.)^۱، مرضیه تارویردی (M.Sc.)^۲، ماهیار آذر (M.D.)^۳، حمید علوی مجد (Ph.D.)^۴.

۱- مربی، گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران.

۲- مربی، گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران.

۳- استادیار، گروه روانپزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران.

۴- دانشیار، گروه آمار، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: با توجه به اینکه علت بسیاری از آشفتگی‌های روانی و ناسازگاری‌های زناشویی ناشی از عدم رضایتمندی جنسی است و سالها بی‌توجهی به گزینه جنسی در انسان عوارض جبران ناپذیری در روابط اجتماعی و زناشویی افراد به جای گذاشته و بنیان خانواده‌ها را فرو ریخته است، بررسی رضایت جنسی در افراد جامعه جهت ارتقاء بهداشت جنسی ضروری می‌باشد. مشکلات جسمی و روانی در بیشتر مواقع باعث اختلالات جنسی می‌شود که شلی عضلات کف لگن یکی از آنهاست و باعث اختلال عملکرد ارگان‌های لگنی و عدم رضایتمندی جنسی زوجین می‌شود. این تحقیق به منظور پاسخ به این فرضیه علمی که آیا جراحی کولپورافی بر رضایت جنسی زنان تأثیر دارد یا خیر انجام شد.

روش بررسی: تحقیق به روش کارآزمایی بالینی (نیمه تجربی) و از نوع قبل و بعد، روی ۶۷ نفر خانم مبتلا به افتادگی ارگان‌های لگنی مراجعه کننده به بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز در سال ۱۳۸۲ انجام گرفت. کلیه نمونه‌ها متأهل و دارای فرزند بودند. سابقه طلاق، سابقه جراحی‌های لگنی و پستان، سابقه مصرف داروهای مخدر و افسردگی در خود و همسر، سابقه بیماری زمینه‌ای داخلی در خود و همسر و مشکلات جنسی در همسر نداشتند. هیچیک از این افراد در زمان مطالعه به عفونت‌های ادراری و تناسلی مبتلا نبودند. کلیه نمونه‌ها به علت ابتلاء به پرولاپس لگنی اندیکاسیون جراحی کولپورافی داشتند. جراحی توسط ۴ جراح با روش یکسان و در تمامی نمونه‌ها به صورت کولپورافی قدامی، خلفی و یا قدامی-خلفی صورت گرفت. روش نمونه‌گیری به صورت غیرتصادفی بود. رضایت جنسی در نمونه‌ها قبل از جراحی و ۱۶-۱۲ هفته بعد از جراحی با استفاده از پرسشنامه رضایتمندی جنسی تعیین و داده‌های تحقیق با استفاده از آزمون‌های آماری ویلکاکسون و مک نمار مورد بررسی قرار گرفت و سطح معنی‌داری $\alpha=0/05$ در نظر گرفته شد.

نتایج: در ۶۰ نفر از زنان مورد بررسی که ۱۲ تا ۱۶ هفته بعد از جراحی مراجعه کرده بودند (۷ نفر از زنان از مطالعه حذف شدند)، تعداد دفعات روابط جنسی، تمایلات جنسی، میزان رسیدن به اوج لذت جنسی و آرامش بعد از مقاربت به دنبال عمل جراحی کولپورافی افزایش و میزان خشکی واژن، دیسپارونی، درد و گرفتگی در ناحیه لگنی بعد از مقاربت کاهش یافته بود. ولی در مجموع رضایتمندی جنسی زنان براساس پرسشنامه PISQ و پرسشنامه ۲۰ موردی رضایت جنسی قبل و بعد از عمل جراحی از نظر آماری تفاوت معنی‌داری نداشت.

نتیجه‌گیری: در بررسی طی مدت ۳ ماه پس از جراحی کولپورافی مشکلات جنسی بیماران تحت مطالعه بهبود یافته بود اما رضایتمندی جنسی بعد از جراحی تغییری نکرده بود. براساس این نتایج عمل کولپورافی در رضایت جنسی زنان در پیگیری ۳ ماهه تأثیر نداشته است؛ البته این مدت زمان پیگیری جهت نتیجه‌گیری کلی کفایت نمی‌کند و نیاز به انجام مطالعه و پیگیری طولانی مدت‌تر (۱۲-۶ ماه بعد از جراحی) دارد.

کلید واژگان: جراحی کولپورافی، افتادگی ارگان‌های لگنی، سیستوسل، رکتوسل، پرولاپس سرویکس، رضایت جنسی.

مسئول مکاتبه: نورالسادات کریمان، گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی شهید بهشتی، جنب بیمارستان کودکان مفید، حسینیه ارشاد، خیابان شریعتی، تهران، ایران.

پست الکترونیک: n_kariman@sbmu.ac.ir